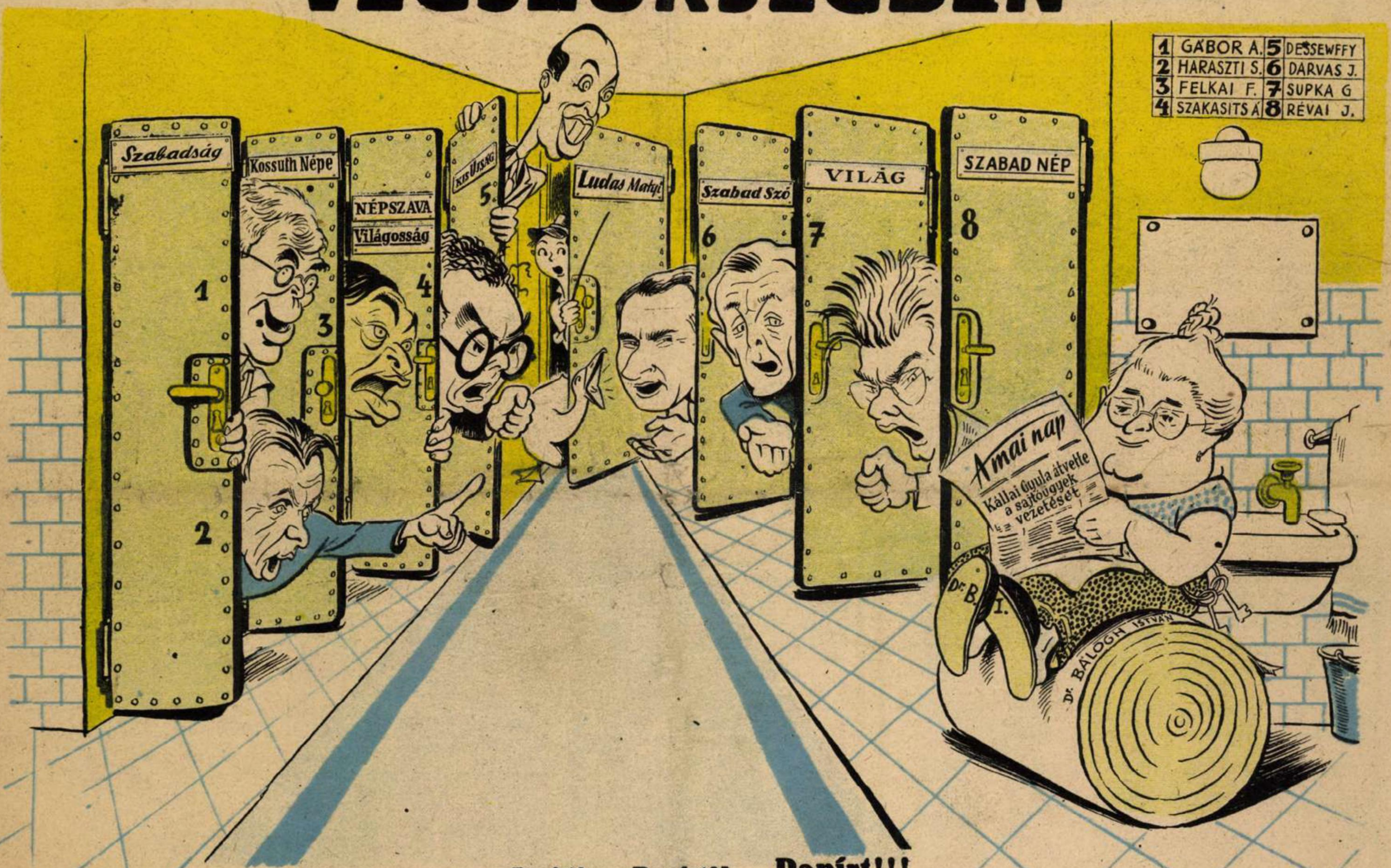
Ludas Matyi

I. évfolyam, 11. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 július 29.

VÉGSZÜKSÉGBEN

— Papírt!... Papírt!!... Papírt!!!

Induljon meg végre az újjáépítés!

Tegnap hajnalban 6 órakor egy középkorú férfi verte fel álmából Mócsing Mihályt, a Vese-utca 8-as számú ház megbizottját.

— Nevem Balek Jenő — mondta az illető keményen, — azért jöttem, hogy megkérjem, osszon be közmunkára. Reggeltől estig dolgozni akarok.

A házmegbizott zavartan nézett a korai vendégre.

— Hogy jött erre a gondolatra? — kérdezte, hogy időt nyerjen, amíg elősiető családtagjai ártalmatlanná teszik a szerencsétlen tébolyodottat.

— Kérem, — felelte az, — már annyit olvasom az ujságokban, hogy mindenkinek dolgoznia kell... Tegnap este magamba szálltam. Tessék engem közmunkára küldeni!

Mócsing kijelentette, hogy ilyesmi nem áll módjában, mert ő csak az elöljáróság igénylésére adhat embert.

— Közmunkára akarok menni! — jelentette ki Balek egy negyedórával később az elöljáróság portása előtt.

— Most nem lehet. Majd ha hívják.

— Nem várok egy napot sem! Mindenkinek dolgoznia kell.

— Ez miféle rendelet?

— Nem rendelet. Minden vezércikkben benne van.

— Hát akkor menjen az ujságokhoz. Ne molesztálja itt az elöljáróságot ilyesmivel. Dolgozni akar! Miért nem akarja mingyárt császárrá koronáztatni magát?

— Hol intézik a közmunkaügyeket? — kérdezte Balek.

— Második emelet hetven.

Balek benyitott az ajtón.

— Jó reggelt. Tessék engem közmunkára küldeni.. Dolgozni akarok.

A tisztviselő feltette a szemüvegét:

— Hát ez miféle trükk?

— Nem trükk. Ez kötelességem. Induljon meg az újjáépítés végre!

— Ma nincs közmunka. És hagyjon dolgozni. Erőszakos fráter!

Balek nem hagyta annyiban a dolgot. Azonnal a városháza illetékes ügyosztályára sietett.

— Kérem, az elöljáróságon elutasítottak. Én közmunkát akarok végezni. Tessék engem dolgoztatni! Induljon meg az újjáépítés!

A tanácsnok az asztalra ütött:

— Tegye bolonddá az öregapját! Miért akar dolgozni? Miért akarja megzavarni a rendet? Azt hiszi, hogy a maga ügyével most majd külön foglalkozunk? Maga fel akar tartani minket! Maga reakciós!

— De kérem — hebegett Balek, — bizonyisten dolgozni akarok. Tegnap este olvastam egy cikket a becsületes polgár kötelességéről. Ott állt, hogy dolgozni, dolgozni, dolgozni az ország újjáépítésén.

— Várjon a sorára!

— De már régen vége a háborúnak. Hát meddig várjak?

— Nahát ez hallatlan! Még sürget? Azt hiszi, magáért van ez az egész ügyosztály?

Balek ekkor elhatározta, hogy hivatalos munkabeosztás nélkül könnyít lelkiismeretén. A Deák-téren talált egy nagy halom téglát és szemetet. Elhatározta, hogy a téglát felstószolja, a szemetet pedig elsöpri. Ingujjra vetkőzött és nekilátott.

Csakhamar csoportosulás támadt körülötte, sőt rendőr is került elő.

— Maga mit csinál itt?

— Rendberakom a téglákat.

— Hol az őre?

— Nem vagyok nyilas. Dolgozni akarok.

— Mutassa az engedélyt, vagy valamilyen írást.

— Nincs írásom.

— Hát akkor milyen jogon nyúl a téglákhoz? Magáé az a tégla? Szépen néznénk ki, ha itt mindenki dolgozni kezdene! Jöjjön csak velem!

Bekísérte a kerületi rendőrkapitányságra. Baleket kihallgatták, s azután a kapitány, mint elsőfokú büntetőhatóság, engedélynélküli munkavállalás miatt *egyheti dologházra* büntette.

Balek boldogan vette tudomásul. Ekkor azonban megtudta, hogy az ítéletet háromévi próbaidőre felfüggesztették.

Bánatosan hazament, befizette a közmunkaváltságot és elhatározta, hogy több vezércikket nem olvas.

Ára 5 pengő

Hofgasteini fürdőidill

(Hof-Gasteinben elfogták az ott bújkáló Hóman Bálintot.)

— Mennyi itt a darázs! Na tessék, most engem is nyakoncsíptek.

Nyilas nóta

— Még nincs megzenésítve —

Nyilas voltam, nyilas voltál,
Nyilasok vagyunk;
Kibabrálni mink magunkkal
Dehogy is hagyunk!

Még sokáig itt leszünk mi
Szálasink nyomán,
Igazolsz-e? Igazollak,
Édes-egy-komám!

Raboltam-e, gyilkoltam-e,
Hé, mit firtatod?
Hogyha egyszer két tanútól
Jó írást adok!

Itt az írás, olvassátok,
Mondta Kölcsey,
Én tehát csak őt idézem,
Ó, hon bölcsei.

Áci-náci, demokráci,
Német vagy orosz,
Ista-pista, kommunista:
Nékem egy se rossz.

Igazoló bizottságok
S egyéb vacakok:
Nem nevetek én ezeken,
Hanem kacagok!

Ludas Matyi levele

Kőszegi Imre kollegánk a Szabad Szó hasábjain félreveri a harangot, azért, mert a Ludas Matyi „Zenei élet falun“ címen „tréfás“ képet közölt, — a „tréfás“ szót ő teszi idézőjelbe, aki a tréfát utóbb bárgyúnak is nevezi — amelyen fekete zongora látható a falusi istálló jászolához kötve, ezzel a szöveggel:

„Ezt cseréltük a Riskáért.“

Aztán tudományos — áltudományos — értekezést kezd arról, hogy van ugyan árucsere város és falu közt, de zongorákat — képzeljék! — még nem cserélnek Riskákért. Mindez nem volna baj, csak azt jelentené, hogy Kőszegi Imrének nincs érzéke a humor iránt, amivel beáll abba a nagyszakállú légióba, amelyről Engels Frigyes — a XIX. századvégi német szociáldemokratákról szólva — ezt mondja: „Az a tragédiájuk az elvtársaknak, hogy halálosan komolyan veszik magukat“ — ellenben baj az, hogy „megállapítja“, hogy „az idézett bárgyú tréfa nem egy embert és nem egy típust akar pellengérre állítani“... És elkezdi a falut a város ellen uszítani. A falut általában a város ellen általában. Ezeket a hangzatokat, kedves kollegánk, mi már ismerjük... De miért csodálnók, hogy Kőszegi kollegánk a saját hangjában nem ismeri fel a közelmult zengzeteit, ha egyszer a Ludas Matyi hangjából sem hallotta ki, hogy ki ellen fordul? Felvilágosításul (de csak neki, mert sok százezer többi olvasó megérti), hogy a — sikerült — tréfa az árucsere kinövései ellen szól, s e kinövések hordozója nem az a parasztréteg, amelyet a Szabad Szó képvisel, s amelyet Kőszegi Imrének is képviselnie kellene. Annak nincs még cserélni való Riskája. Cserélni való csirkéje is aligha van, Kőszegi Imre glosszájából megállapíthatjuk, hogy a Ludas Matyi„ nevével is, már eddigi számos közleményével is, közelebb áll ehhez a réteghez, mint Kőszegi Imre kollegánk, aki „beszáll“, a zongoracserélő élelmiszeruzsorásért. Élelmiszeruzsorás, drága kollegánk, kétféle van: falusi és városi. Engedje meg, hogy a Ludas Matyi libája ezentúl is mind a kettő ellen sziszegjen.

A falu dolgozói s nem zongoracserélői iránti

teljes tisztelettel:

Ludas Matyi

Budapest 1945

— Ez a Kovács egyik espressóból a másikba megy.

— Olyan jól megy neki?

— Fenét! Gyufát árul.

Távollátóknak

Melegen ajánlhatók távollátók részére az alanti viccek. E viccek ugyanis közelről, távolról sem voltak viccek, inkább egyszerű igazságok.

1

— Dehát miért nem tagadta le az igazolóbizottság előtt, hogy nyilas volt?
— Nem lehetett. Csupa régi testvér ült a bizottságban.

2

— Mondd, drága Hokidaki el vagy foglalva a közeljövőben?
— A közeljövőben egész Japán el lesz foglalva...

3

— Mit szól ahhoz, hogy Hitler megnősült?
— Isten nem ver bottal.

4

Egy nyilas-internált mesél:
— Ma reggel munkábamenet megvertünk hat járókelőt!
— Mért tettek ilyet?
— Nem volt nálunk kézigránát.

A róka meg a farkas

A farkas hetekig keresgélt lakást, amig végre talált egy megfelelőt a Mohos-utcában. Persze nagyon megörült. Azonnal megírta a kérvényét, aláiratta az erdőmegbizottal, írást szerzett, hogy ő sohasem volt ragadozó és így jól felszerelve elindult a Vadügyminisztériumba, hogy a lakást kiigényelje magának.

Vidáman fütyörészgetve ment, amikor találkozott a rókával.

— Hová mégy, egykomám? — kérdezte az.

— Találtam egy lakást a Mohos-utca hatban, azt megyek kiigényelni.

— Ezzel töltöd az időd ebben a szép napsütésben? — kérdezte a ravasz róka, aki szintén lakás nélkül tengődött.

— Ezzel hát. Mi egyebet tehetnék?

— Hahaha! — nevetett a róka. — Hogy mi egyebet? Nézd például azt a gyönyörű tyúkot ott! Nem többet ér, mint egy lakás?

Csiklandozta a tyúkpecsenye a farkas orrát. Elhatározta, hogy a tyúkot leszólítja és megeszi, csak aztán megy igényelni. Máris a nyomába szegődött. A róka még utána kiáltott:

— Mohos-utca hat?

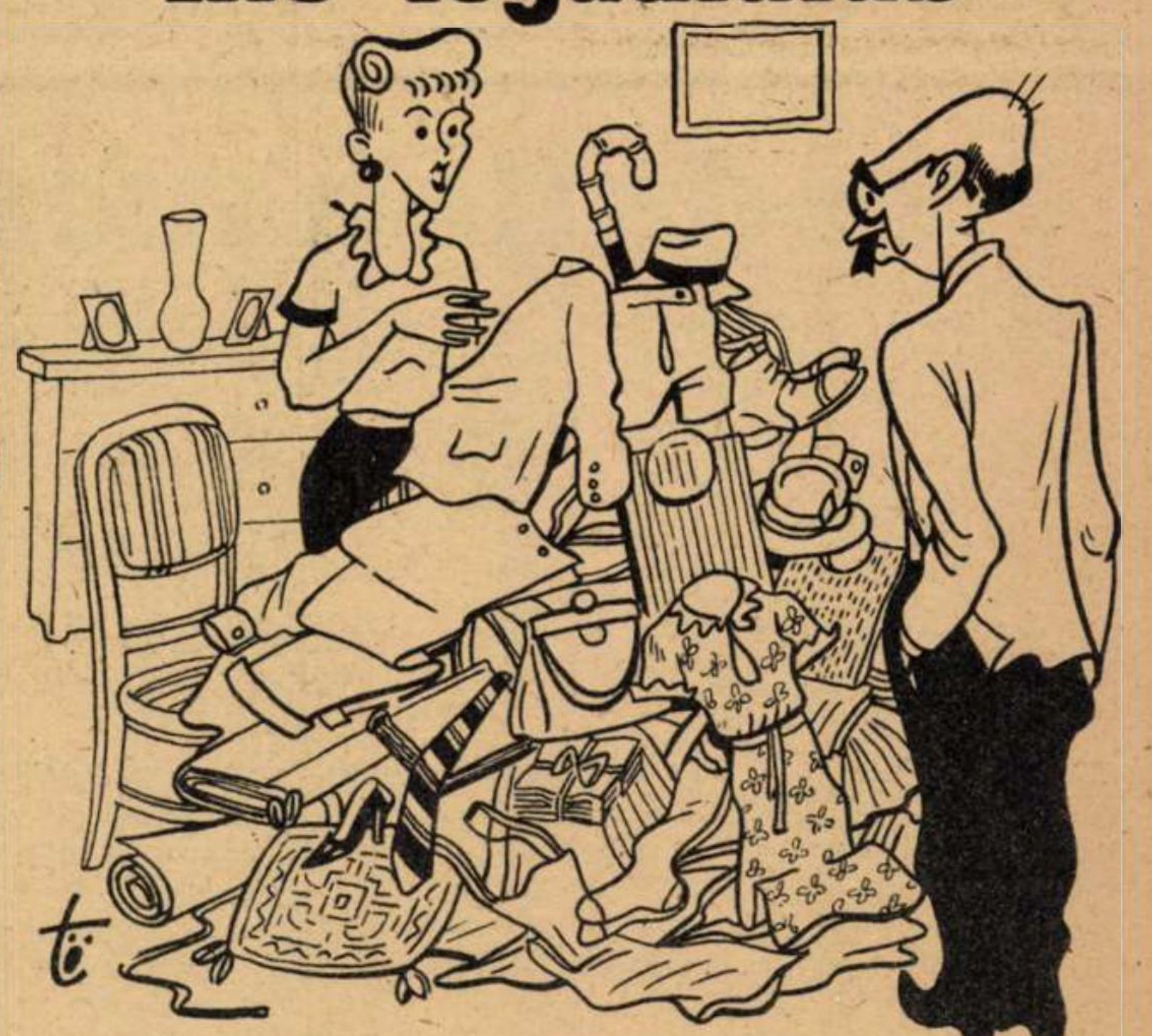
— Igen! — kiáltott vissza a farkas, aki belebolondult a tyúkba.

Késő délután ért a vadügyminisztériumba. Ott tudta meg, hogy lakását a róka már kiigényelte.

Szomorúan ült le egy fa alá, hogy leszűrje a tanulságot:

Ha tyúkok után szaladgálsz, az nem baj. De aki talál egy kiigényelhető lakást és beszél róla, az állat.

Illő fogadtatás

— Miért szeded elő ezt a rengeteg holmit?
— Juli néni jön Kalocsáról libával.

Tali László

Én is lapot alapítok

Elolvastam *Kálmán Jenő* lapalapítási terveit. Demokráciában élünk: amit szabad az egyik humoristának, szabad azt a másiknak is. Nem rejtem hát továbbra is véka alá az én lapalapítási terveimet, sőt éppenhogy nyilvánosságra hozom, hogy szerzői jogaimat ezzel is biztosítsam.

A súlyos papírhiányra való tekintettel a legrövidebb időn belül megindítani szándékozom az *Örök-ujságot*. Azon felismerésből kiindulva, hogy azért van szükség sok papírra, mert minden nap új ujságot kell nyomni, olyan lappal lépek a nagy nyilvánosság elé, amely egyetlen-egyszer jelenik majd meg, de időszerűségét évszázadok alatt sem veszíti el. Az, aki megveszi az *Örök-ujságot*, bízvást elolvashatja minden reggel, annak ugyan egyetlen sora se veszítheti el aktualitását. Ha a nyájas példányvásárló az örök vadászmezőkre költözik, hátrahagyhatja fiaira és unokáira, hadd legyen azoknak is napilapjuk.

Íme például a vezércikk egy része:

Most minden erőre

szükség van, hogy az ügyet, amelyért minden becsületes ember harcolni kész, diadalra vigyük. Ha valaha történelmünkben nem volt helye a széthúzásnak, hát most nincs! Meg kell keresnünk egymás kezét félre kell tennünk kicsinyes dolgainkat s csak a közös célt szabad tekintenünk Tömör egységben, kéz a kézben kell megharcolnunk a harcot, amely . . .

És így tovább és így tovább. Kérdezem szeretettel: mikor lesz időszerűtlen ez a vezércikk? Avagy mikor lesz időszerűtlen az a páratlanul érdekes nyilatkozat, amit a közellátási miniszter adott az örök-ujságnak. Íme:

Letörjük a feketepiacot!

Lesz cukor, zsír, liszt — igéri a közellátásügyi miniszter

— A helyzet kétségtelenül javul — mondta a miniszter —, de még sok a tennivaló. Mi természetesen mindent elkövetünk, hogy a közélelmezés terén ne legyenek hiányok. Most már a legrövidebb időn belül letörünk minden feketekereskedőt. Lesz bőven . . .

Tovább lapozva az *örök-ujság* kéziratai között, itt van például egy érdekes rendőri riport:

Kegyetlen gyilkosság egy füstoszlop miatt!

Káin megölte Ábelt

A nyomozás a legnagyobb eréllyel folyik

Magát a cikket nem írom ide. Amint hogy ez a riportcím is önmagáért beszél:

Egy génuai matróz különös szerencséje

Kik adtak pénzt Kolumbus Kristófnak és miért??

Kit vitt Kolumbus Kristóf hajóján Amerikába?

Az *örök-ujság* természetesen közli, hogy a közmunkák rövidesen megindulnak és hogy a Népbíróság fokozza a munkatempót.

Legérdekesebb azonban az a cikk, amit az *Örök-ujság* Szálasi perének *várható* tárgyalásáról közöl. De ezt már igazán nem árulom el előre.

Magától értetődik, hogy az *örök-ujságnak* a papírhiány megoldása a célja. Indítok azonban még egy lapot, amely már a magam jólétét volna hivatva előmozdítani.

Amint a papírellátás megengedi, megjelentetem a *Hülyék Lapját*. Tudniillik nevetségesnek tartom, hogy amikor a világban annyi hülye szaladgál, ennek a nagy rétegnek ne legyen lapja. A *Hülyék Lapja* elsősorban a hülyéket érdeklő híreket fogja hozni és elsősorban a hülyék érdekeit fogja képviselni.

Persze önök most azt kérdik: ki lesz a n n y i r a hülye, hogy odamenjen egy ujságárushoz és így szóljon:

— Adjon nekem egy *Hülyék Lapját*.

Legyenek nyugodtak, gondoltam én erre. A *Hülyék Lapja* nem a példányonkinti vásárlókra számít, hanem az előfizetőkre. Erre megint azt kérdik persze: ki ír majd ilyen levelet a kiadóhivatalnak:

Tisztelettel kérem önöket, hogy részemre a Hülyék Lapját e hó elsejétől kezdve megindítani szíveskedjenek. Egyben engedjék meg, hogy ezt a nagyszerű, hézagpótló lapot szeretettel üdvözöljem.

Gyurek Gáspár
XV, Kiórmész-utca 90.

Hát nem is így gondolom én az előfizetést.

Az emberek *egymás* számára fognak előfizetni.

ÜNNEPÉLYES PILLANAT

— Még nyolc perc és eléri az ezret.

— Tudja, Szedlákné, miért jövök?
— Tudom. Gáztűznézőbe.

A 7 LEGSZOMORÚBB VICCE

— Rettenetes ez a papírhiány . . .
— Nekem mondja? Hetek óta nem láttam egy ezrest . . .

Gábor Andor:

Zarándok dala

EGY MAGYAR MINISZTÉRIUMBÓL

Én egy IRAT vagyok,
amely elindult
Az iktatóból
a Végzés felé.
Egy nemzedék
tekint nagy izgalommal
Az énvelem
történendők elé.

És én megyek . . .
megyek, mint egy zarándok,
A célom, ó,
be messze-messze még!
A nemzedék,
mely most izgul köröttem
Már sírba fekszik
s fog porladni rég . . .

Amíg — TALÁN —
célomhoz eljutottam
S következményeim
érvénybe lépnek . . .
Minek beszéljek most?
a sorsom útját
Elmondom majd
a másik nemzedéknek.

Beszélgetés Balogh államtitkárral a papír-ügyről

„Van papír elég, de a Herkó páternek se adok, csak A mai nap-nak"

Papír előttem, toll a kezemben . . . Helyesbítek: papírról szó sincs, egy szál tollal indultam interjúra Balogh államtitkárhoz. Papírt majd kapok tőle, — gondoltam, de tévedtem. Szerencsére mégis *meg tudtam jelenni*, nem úgy, mint a *Szabad Szó* és így a *mai nap* folyamán érdekes nyilatkozatot kaptam az *álomtitkár* úrtól. (A sajtóügyek vezetése tudniillik már *csak álom* számára: nem ő vezeti, hanem Kállai Gyula.)

— Nem tudom, miért fújták úgy fel a papír-ügyet, hiszen van papír elég, — jelentette ki Balogh István.

— A *Szabad Szó* mást mondott.

— Lári-fári. Annyi papír van itt, hogy sok is: levélpapír, cigarettapapír, celophánpapír, pergamentpapír, itatóspapír, indigópapír, értékpapír . . .

— *A mai nap* részvénypakettjére tetszik gondolni?

Rosszkedvűen legyintett:

— Az már nem nagy érték, ha hetilap lesz belőle.

— Rotációspapír is van? — kérdeztük bátortalanul.

Felcsattant:

— Már a *Ludas Matyi* is ezzel macerál? Nem elég az a sok papír, amit az előbb felsoroltam?

— Cigarettapapiron jelenjen meg a *Szabad Szó*?

Balogh páter, akinek terjedelmét a papírhiány miatt csökkentenünk kellett.

— Miért ne? *Legfeljebb vékonyabb lesz* kissé. A vasárnapi számokat nyomhatják vastagabbra: csomagolópapírra vagy indigóra. Indigópapíron sokkal *átütőbb* sikere lesz a lapnak. A *Szabad Szó* nyugodtan használhat smirglipapírt is, egyik-másik vezércikke úgyis elég *érdes*.

— Ezekután remélhet papírt a sajtó?

— Tőlem nem! — felelte készségesen. — Menjenek Kállai Gyulához. Én nem adok papírt a Herkó páternek se, legfeljebb *A mai nap*-nak.

— *A mai nap*-nak?

— Igen. Visszaadom nekik a részvénypapírjaimat. Hiszen már *cégbíróság* elé is kerültem miattuk.

Az ajtóban voltam már, amikor utánam szólt:

— A Ludas Matyinak is adok egy kis papírt.

Reverendája zsebéből keveset használt papírszalvétát vett elő:

— Ezt felhasználhatják, ha legközelebb megint *terítékre* kerülök.

Régen és most

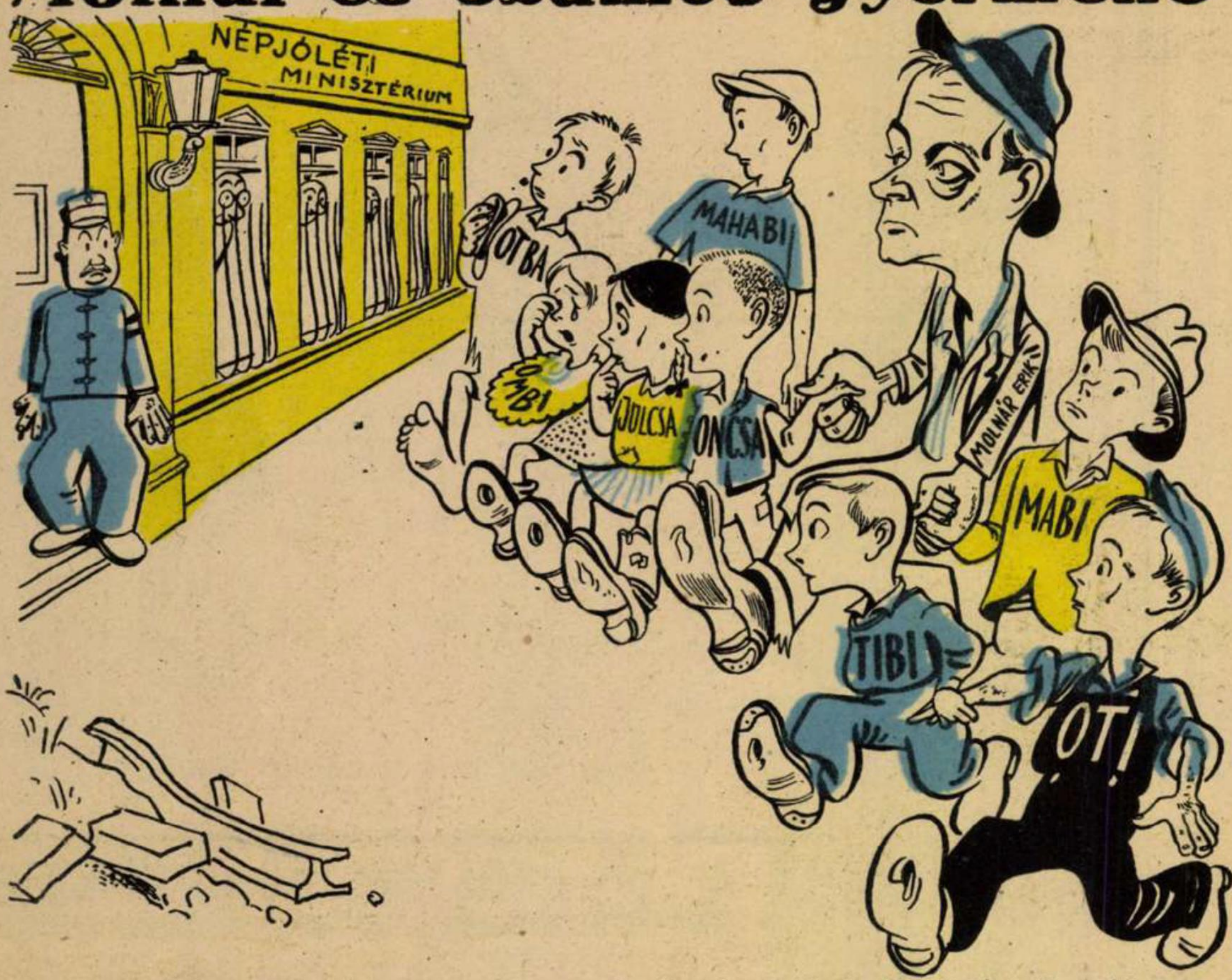

— Kérlek öregem, gyújts rá!

— Én láttam meg először . . .

Molnár és számos gyermeke

MOLNÁR PAPA: A sokgyermekes anyákról már gondoskodás történt. De mi lesz a sokgyermekes apákkal?

Ez ma egy édes vicc?

— *Micsoda? Kilencszázhúsz a cukor? Tegnap még kilencszáz volt!*
— *Ne tessék azt a húsz pengőt sokalni.*
— *A huszat nem sokalom. Csak a kilencszázat!*

TÁRSBÉRLET

— Bocsánat, asszonyom, azt hittem, a kedves férje fürdik.

Megváltoztattam a nevemet

1945 május 7.

Nevem Cseresznye Manó. Jó magyar nevem van, de ennek ellenére nevemnek Cser-re való változtatását kértem, mert már nem bírtam tovább ismerőseim szóvicceit. Egyesek feketeszárú Cseresznyének hívtak, mások azt kérdezték: van-e bennem kukac, a Havrenák pedig arra kért, hogy adjak neki magamból egy negyedkiló ropogósat.

1945 június 26.

Már majdnem minden irat rendben van, most viszem fel Klapeczák János házmegbizott igazolását arról, hogy nem voltam jobboldali párt tagja. A tisztviselőnek ismerős Klapeczák neve:

— Mondja, ez a Klapeczák nem a radai Klapeczákok közül való?

— Nem. Radára a rosszseb való. Klapeczák a fegyházba való, de mégis házmegbizott lett.

1946 március 8.

Klapeczák személyesen járt el ügyemben az elöljáróságon, mert Klapeczák nemcsak házmegbízott, hanem címfestő is és ezerötszáz pengőért vállalta el, hogy cégtáblámat Cseresznyéről Cser-re festi át.

1985 március 20.

Végre döntésre érett névváltoztatási kérelmem. Sajnos, szegény Klapeczák ezt nem érhette meg. Tegnap volt huszonöt éve, hogy meghalt.

Az altiszt diadalmasan hozzą az aktát.

— Ilyen még nem volt. Röpke negyven év alatt megjött a végzés.

Boldogan kukkantottam bele, de a mosoly ajkamra fagyott.

Belügyminiszteri engedéllyel nevemet Klapeczákká változtatták.

Palásti László

A népbirósági tárgyalások közönségének beléptidijat kell fizetni!

A vádlottak országos mozgalma

-Nem védekezünk ingyen!-

A Reggel érdekes kezdeményezése

Saját népügyészünk jelenti: A népbírósági vádlottaknak érdekes és korszerű mozgalmára derült fény egyik legutóbbi néptörvényszéki tárgyaláson. Az ügyész ismertette a vádat, majd felszólította a vádlottat, hogy adja elő védekezését. A vádlott azonban nem tett eleget a felszólításnak, ellenben kijelentette, hogy addig nem hajlandó védekezni, míg a tárgyalás közönsége nem fizet fejenként két pengő beléptidíjat. A biróság e meglepő kijelentésre visszavonult tanácskozni, majd kihirdette álláspontját: nem méltányos, hogy a közönség fizessen a vádlottnak védekezéséért, mert hiszen védekezni a vádlott érdeke és nem a közönségé, sőt inkább lenne méltányos, hogy a vádlott fizessen, hogy a közönség hajlandó legyen a védekezését meghallgatni. A vádlott azonban A Reggel című v. hetilapra hivatkozott, amely ujság különböző vádakra két oldalon keresztül védekezett és a kétoldalas védekezését két pengőért árusította a közönségnek. A bíróság ennek az érvnek kénytelen volt engedni és megállapította, hogy a vádlottak ugyanilyen jogon beléptidíjat követelhetnek azoktól, akik védekezésüket meghallgatják. A tárgyalások folynak.

Mikor én kisnyilas voltam

HIDVÉGHY FERENC PARÓDIÁJA

Mikor én kisnyilas voltam,
Szálasi szekerét toltam,
Bakyért is lelkesedtem,
Lelkesedtem, lelkesedtem,
És rajongva csüngtem Kecken.

De főtestvér mégse lettem,
Akárhogyan igyekeztem,
Komoly munkát alig kaptam,
Alig kaptam, alig kaptam,
A „szajrékból” kimaradtam.

Néhány embert elvitettem,
Ezt is önzetlenül tettem,
Beértem pár emléktárggyal,
Emléktárggyal, emléktárggyal,
Nyolc-tíz bőrönd aprósággal.

Főbb posztokra nem kerültem,
Nyilas autón sem repültem,
Gyalog jártam fosztogatni,
Fosztogatni, fosztogatni,
Triciklit se tudtam kapni.

Demokrácia van végre,
Hálásan nézek az égre,
És a *Farkastól* se félek,
Dehogy félek, dehogy félek,
Ösztöndíjat is remélek.

Ha meghalok egyszer csendben,
Kisangyal leszek a mennyben
Felhőn ülök üde zöldön,
Üde zöldön, üde zöldön,
Kisnyilas voltam a földön.

A körúton

— A híd nyitva? Akkor mért jött ez a kocsi vissza?

Helyreiga

Barátaim unszold nak megállapitás hogy tévedésből k Elhagyott ja jára.

Sajnos

Röntgenfelvétel az Ipar

I. Akció

II. Reakc

Az elöljárós

— *Kérem szép közmunkaivbe azt hogy nem váltom zel...*

— *Ja, maga az*

Meglepet

— *Vettem a kön egy könyvet. Most m jak?*

— *Olvassa el.*

— *Jé. Ez nem eszembe.*

Ha ez így megy tovább...

Szálasi
az igazolóbizottság előtt

(Torzkép a jövőből!)

Szálasi Ferenc nem győzte kivárni, hogy a Népbíróságon sorra kerüljön s miután nem volt többé „kitartás“-a, hazajött és jelentkezett az egyik igazolóbizottság előtt. Tanukról is gondoskodott, két nemrég szabadonbocsátott kisnyilast idéztetett be az igazolóbizottság elé.

Ezek a következő vallomást tették:

— Szálasi benn volt ugyan a nyilaspártban, de ott semmiféle komoly tevékenységet nem folytatott. Szereplése egészen komolytalan volt. Azért, mert akadt néhány marha, mint például mi, akik hittünk neki, abban nem ő a hibás, ez a mi bűnünk. Amiatt sem lehet hibáztatni őt, hogy a németek puccs segítségével trónra dugták és „nemzetvezetőt“ csináltak belőle. Egy ilyen vacak pozícióvállalás miatt mégsem lehet egy becsületes, szorgalmas aknamunkás embert kitaszítani a társadalomból. Hajlandók vagyunk eskü alatt vallani, hogy az egész nemzetvezetőség alatt nem volt egyetlen önálló cselekedete, mert mindig mindenben azt tette, amit a németek mondtak neki.

Szálasi mentségéül felemlítette, hogy igen sok zsidóvagyont vett védelmébe és részt vett az ellenállási mozgalomban: az utolsó percig ellenállt a németekkel együtt.

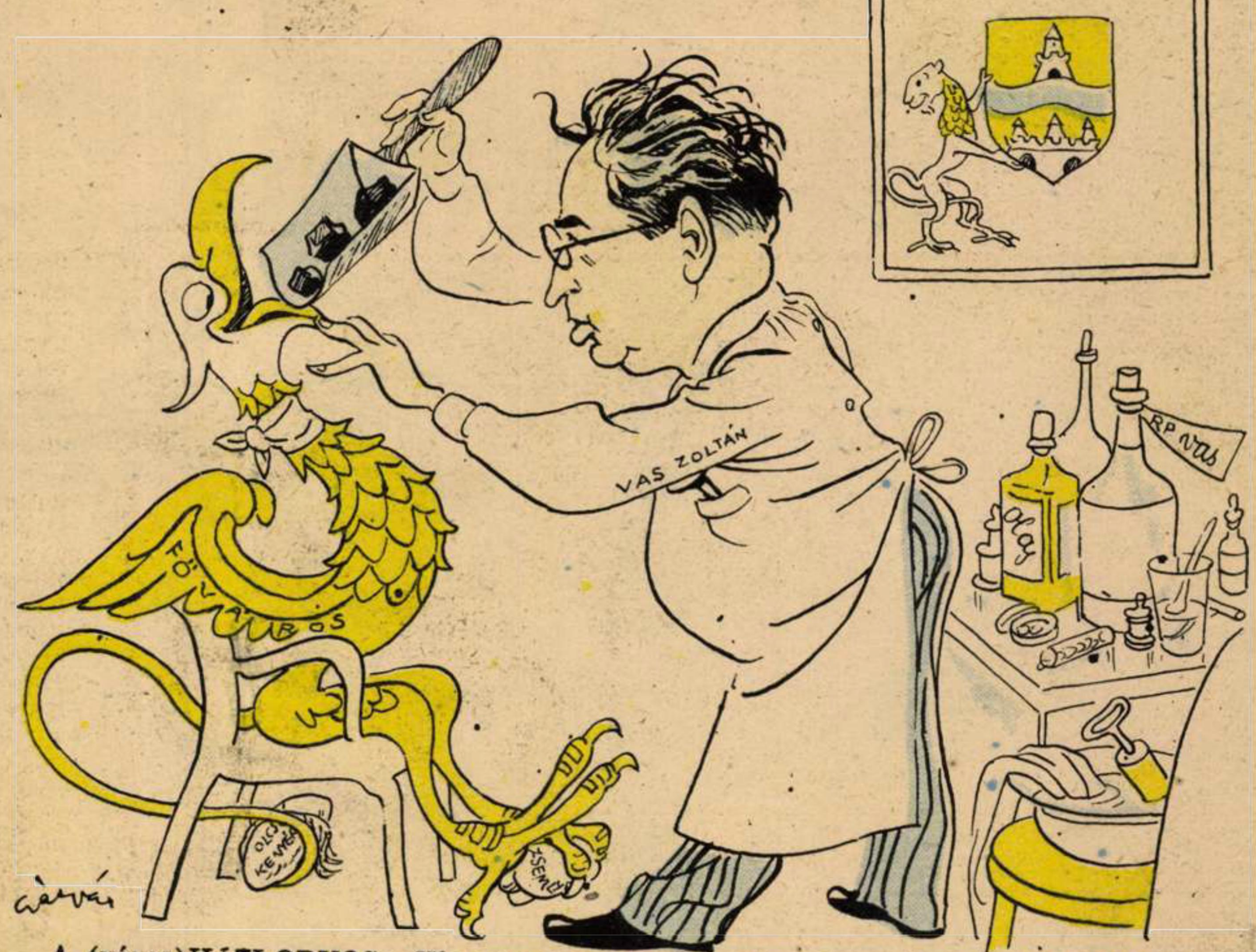
Ezek után az igazolóbizottság helyt adott Szálasi Ferenc kérésének és leigazolta. Mikor ezt közölték vele, az elnök felállt és így szólt:

— Önt legigazoltuk s mivel van némi prakszisa az államügyekben, javasolni fogom, nevezzék ki államtitkárnak. Hiszen olyan kevés az államtitkárunk, hogy az apagyilkosnak is meg kell kegyelmezni.

(O. F.)

Mondja szépen, áá... ááá...!

(Vas Zoltán polgármester Pécsről szenet szerzett Budapest részére.)

A (város)HÁZI ORVOS: Kis anyagcsere zavar, kis vérszegénység. Több kalóriára van szüksége. Vast már kapott, most még egy kis szenet rendelek magának, aztán szépen rendbejön . . .

Egykor... ...és A mai nap

Balogh Ádám nótája	**Balogh István nótája**
Török bársony süvegem,	**Vörös bársony székemen.**
Most élem gyöngy életem,	**Most élem gyöngy életem.**
Balogh Ádám a nevem,	**Balogh István a nevem,**
Ha vitéz vagy, jer velem.	**Ha vitéz vagy, jer velem.**
Zsindelyes az eszterház,	**Huj, kitört a papír láz,**
Ég a város, ég a ház,	**Révay nem paroláz.**
Nem is egy ház; háromszáz,	**Részvényem volt kettőszáz,**
Mert a kuruc ott tanyáz.	**Emiatt most hideg ráz.**

Pillangókisasszony románca

Pillangókisasszony búsan
Áll a parton s messzenézen:
„Nagy daimű lesz megint ebből,
Jön az USA-tengerészet...“

MINDEN FEKETE

— Mi történt az ujságokkal?

— Hát nem tetszett olvasni? — fekete papíron jelennek meg . . .

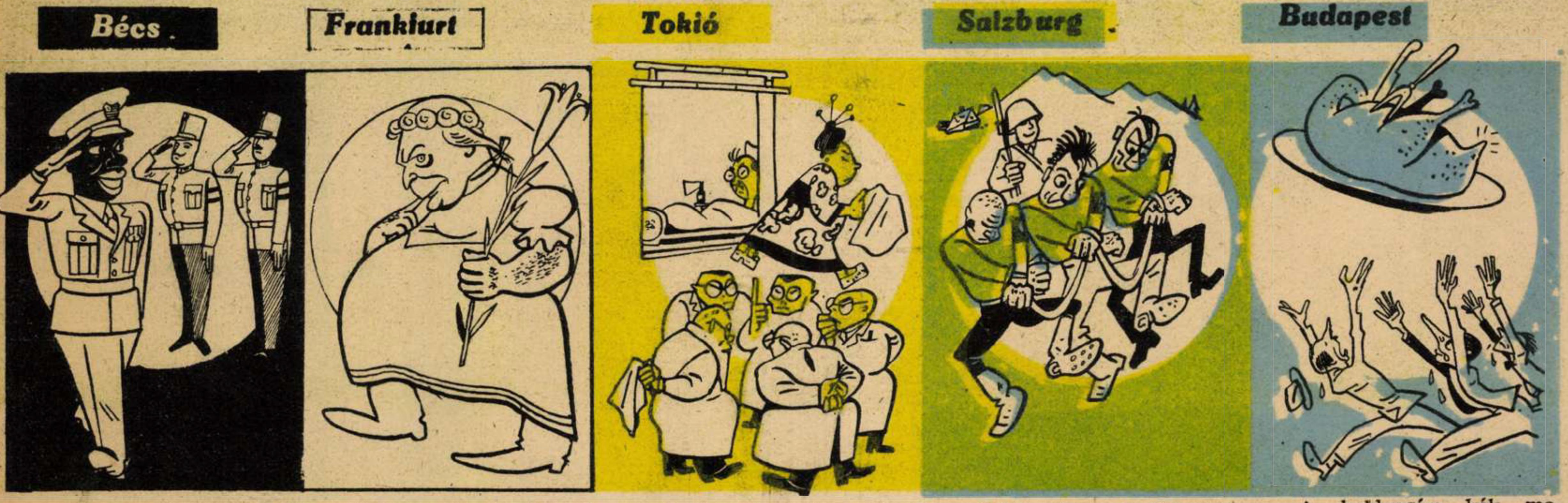
Díszelőadás
egy józsefvárosi bérház házmesterlakásában

Köztudomású, hogy a Nemzeti Színház kitűnő együttese egymásután keresi fel vendégjátékaival a pestkörnyéki üzemeket. Major Tamás, a színház agilis igazgatója most továbbfejleszti ezt az akciót, amennyiben programjába vette, hogy a legkiválóbb dolgozókat lefekvés előtt ingyenes házielőadásban részesiti. Az első ilyen ünnepi játék Kucsera Sándor csúcsmunkás szoba-konyhás józsefvárosi lakásában zajlott le. Az előadásról a következőkben számolunk be:

Az estet megelőzően a lelkes technikai személyzet a konyhában levő sparherdet háromnapos rohammunkával eszményi kis háziszínpaddá alakította át. A kilenctagú család és a színház negyventagú társulata zsúfolásig megtöltötte a lakást. Az Ember tragédiája került színre s a rendezés főleg a darab transzcendentális részeit emelte ki. Félelmetesen eredeti volt, amint a zsinórpadlássá stilizált ruhaszárító kötelek felett megszólalt a háziúr hangja. Mindvégig forró siker jellemezte a sparherd tetején rendezett előadást s dübörgő taps követte azt a jelenetet, amikor a Föld szelleme eltünt a rurniban. A tömegjelenetekhez az összes mellékhelyiségeket igénybevették, a forradalmi jelenet szereplői a gangon, az angyalok kara pedig a speizban nyert elhelyezést. Igen hatásos volt az a rész is, ahol Szent Péter a fásládából dugva ki fejét, súlyos átkokat mennydörgött a vízcsap előtt dőzsölő rómaiakra.

A darab két utolsó jelenetét kihagyták. Az igazgatóság ezzel a nagylelkű gesztussal lehetővé tette, hogy Kucseráné még az est folyamán megfőzze a vacsorát. Úgy értesültünk, hogy a Nemzeti Kamarszínház a nagy sikeren felbuzdulva, jövő héten Kabalács Mihályék fáskamrájában adja elő a Viharos Alkonyatot.

SZINES KÉPTUDÓSITÁS A NAGYVILÁGBÓL

A bécsi rendőrfőnök, aki feketén jött Budapestre.

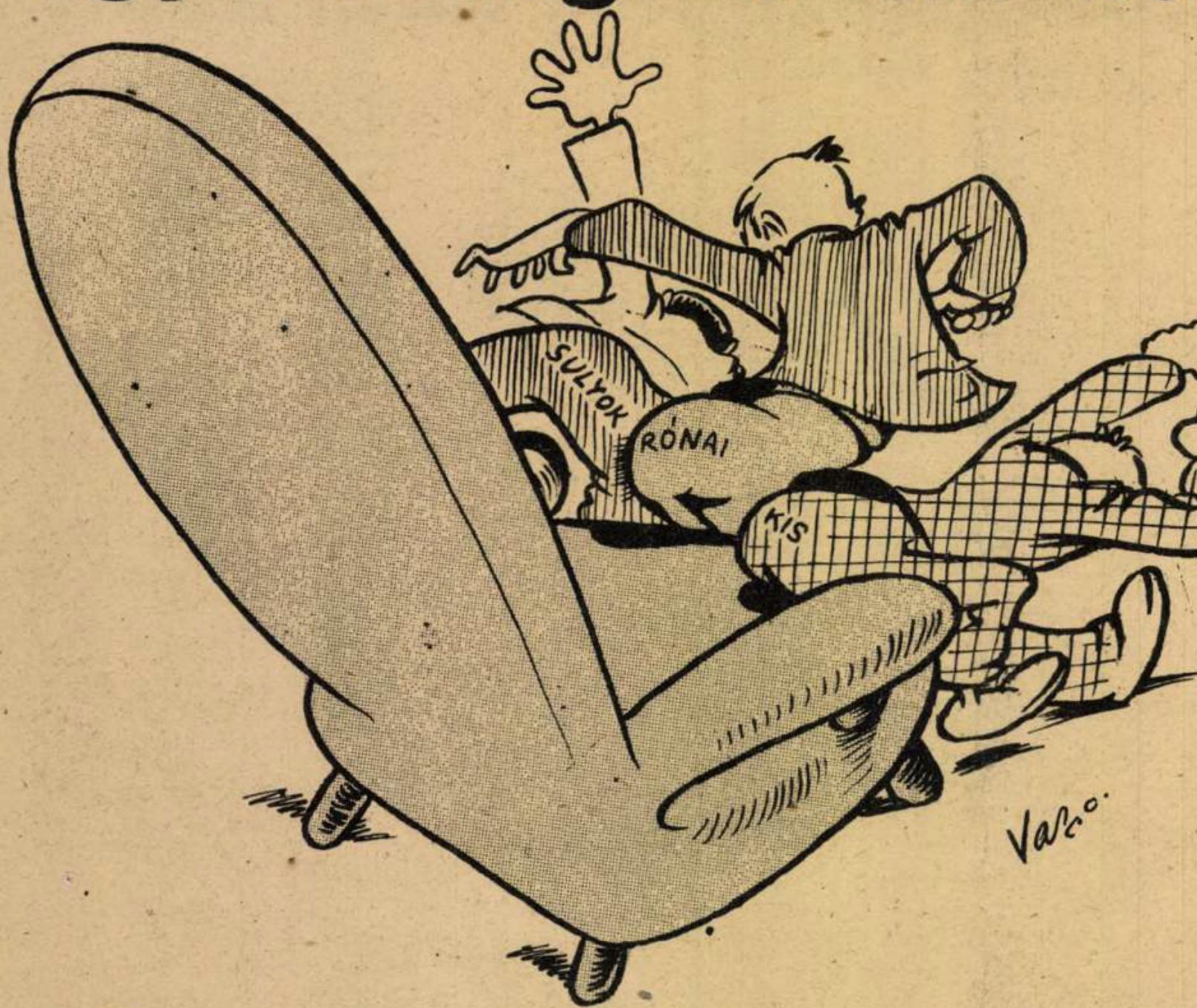
Göring, aki már olyan fehér, mint Hófehérke egy gyermekelőadáson.

A Tenno fölött légitámadás után konziliumot tartanak a vegytisztítók.

Salzburgi szabadtéri játékok nyilas vendégszereplőkkel.

A boldogság kék madara . . .

Egy székfoglaló története

Először Sulyok Dezsőt, majd Kis Rolandot kombinálták közellátási miniszternek, végül is izgalmas küzdelemben Rónai Sándor ült bele Faraghó elárvult bársonyszékébe. Íme a bizonyság arra, hogy *egységben* az erő.

Hogyan lehetne olcsóbbá tenni az életet?

Fenti címmel hirdetett pályázatot a V i l á g. A pályázat határideje most járt le. Sikerült megszereznünk a legsikerültebb pályázatok közlési jogát.

~1~

Az életet sokkal olcsóbbá lehetne tenni, ha élelmiszereket, ruházati cikkeket és általában mindent sokkal olcsóbban árulnának. Ezzel egyszerre megszűnne a drágaság, s az élet olcsóbbá lenne téve. Kérem az 50.000 pengőt.

SPACEK ÖDÖN,
műbútor olajozó.

~2~

Semmi mást nem kell tenni, csak azt, hogy minden bankjegy névértékéhez hozzá kell írni két 0-át. Ezt mindenki maga elvégezheti tintaceruzával. Ezzel az árak megfizethetővé válnának. Ennyi az egész. Kérem az 50.000(00) pengőt.

LILIOM MARCEL,
női fodrász.

~3~

Szerintem semmi szükség erre a pályázatra. Az élet elég olcsó, általában mindent lehet kapni. Igazán rendben van minden. Kérem az 50.000 pengőt.

FEKETE LAJOS,
áruközvetítő.

~4~

Pályázatot kell hirdetni ezzel a címmel: „Hogyan lehetne olcsóbbá tenni az életet?" Egészen biztosan jönnének életrevaló ötletek. Kérem az 50.000 pengőt.

SIMEK ALAJOS,
spanyolviasz gyáros.

— Ennek a közmunkarendeletnek van egy előnye és egy hátránya.
— Éspedig?
— Előnye, hogy a munka pénzzel megváltható.
— És a hátránya?
— Ugyanaz.

Hu-hu-hu

A nyilasok Linzben *Hu-hu-hu (Huncut Hungarista Humor)* címen vicclapot adtak ki.

Az itthoni nyilas közmunkát végző párttagok, akik, rendőrkísérettel, mindennap megvernek valakit, lapengedélyt kértek *Hi-hi-hi* címen. *(Hihetetlen hirigeket hirdetünk.)*

De lapengedélyt csak Béldy Alajos kapott, *Ha-ha-ha (Hamarosan halottakká halkulunk)* című hetilapjára.

Szakmai beszélgetés

Két W. C.-papír beszélget:
— Olvastad? Megint drágábbak lettünk.
— Szörnyű! Hová jutunk, hová jutunk!

Tiltakozunk!

Különös szokás harapódzott el a magyar sajtóban. Ha valaki valahol valami hajmeresztő nyilatkozatot tesz, ha valaki valahol valami nevetséges állítást kockáztat meg, ha valaki valahol valami fantasztikus ostobaságot mond, laptársaink azonnal Ludas Matyit emlegetik. Ilyeneket írnak:"... ezt nem a Ludas Matyiból vettük!"..., vagy: „... ezt a Ludas Matyi írhatta volna"..., vagy: „... ez már igazán a Ludas Matyiba való".

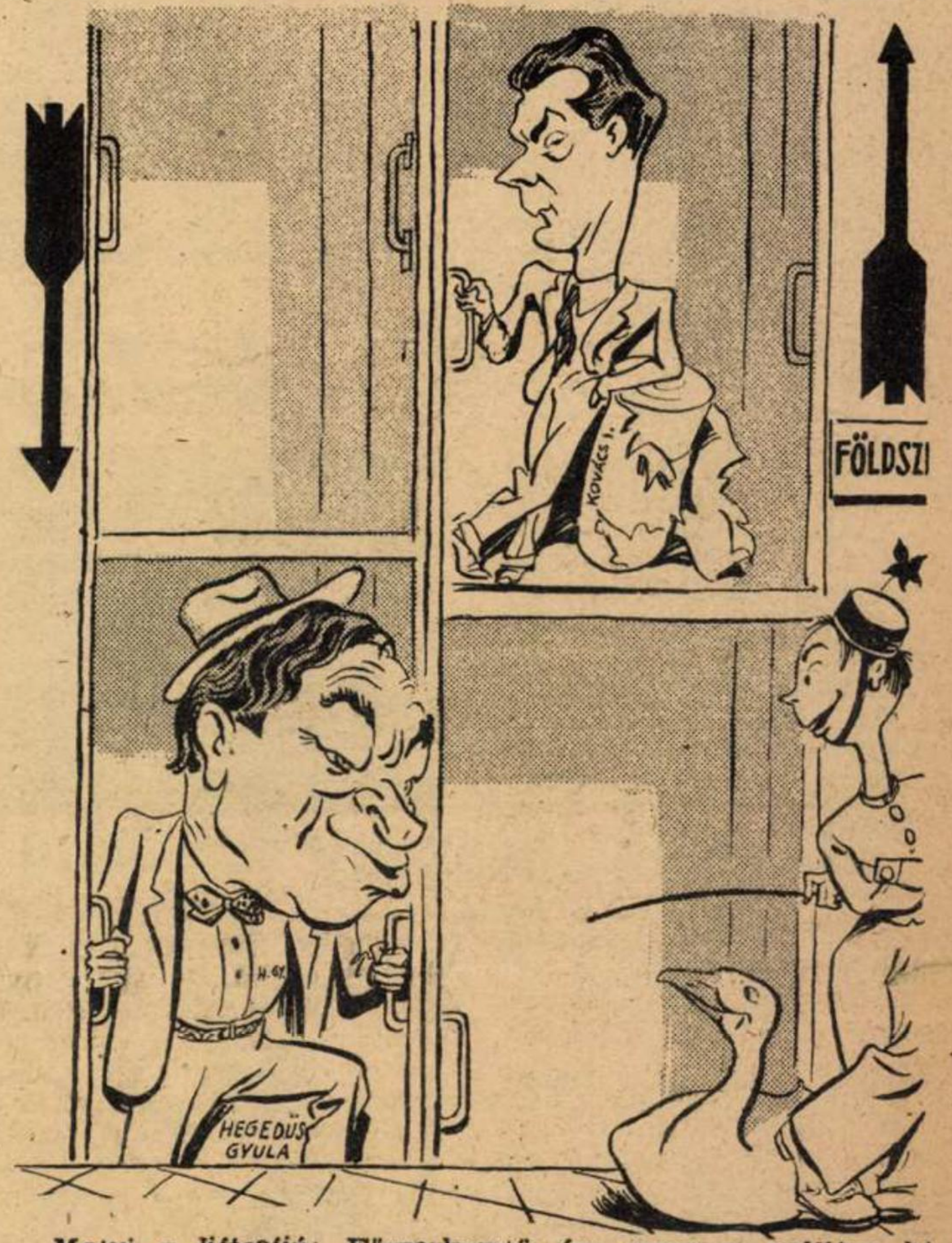
Tiltakozunk! Ludas Matyi nincs titkos szerzőtársi viszonyban semmiféle hivatalos hellyel. Ludas Matyi nem sugalmaz nyilatkozatot sem miniszternek, sem államtitkárnak. Ludas Matyi mossa kezeit: semmi ilyesmiben nem vállal szerepet, hiába is gyanusítják komoly laptársai.

De kiváncsiak vagyunk, mit szólnának a lapok, ha egy napon rossz vicc alá azt írnánk:

„Ez olyan rossz vicc, hogy a Szabad Szóban is megjelenhetett volna..."

— Tiltakozunk! Tiltakozunk!!!!!!

A szórakozott „Magyar Nemzet"-vezető

Matyi, a liftesfiú: Főszerkesztő úr, gyorsan szálljon ki, különben süllyesztőbe kerül a páter nosterrel...!

Ausztriában *öt cimszereplővel* szinrekerül a „Tolonc"

Értesülésünk szerint nagyszabású előadásra készülnek Ausztriában. A magyar politikai rendőrség rendezésében színre és kézrekerül a Tolonc. Érdekessége az előadásnak, hogy csak cimszereplő lesz a darabban. Csupa Tolonc. Kiss Ferenc, Páger Antal, Hajmássy Miklós, Dani bá és Legenyei József nagy gázsihoz jutnak: mindenki megkapja a magáét! A költséges előadás sok kiadással jár. Minden szereplőt kiadnak a magyar hatóságoknak.

A szerepek jók, a színészek most leszerepelnek. Az előadás nemcsak érdekes, hanem lebilincselő lesz. Ez az első eset, hogy a Tolonc mozgószínpadon, két országon át kerül színre. A végszót a népügyész adja meg.

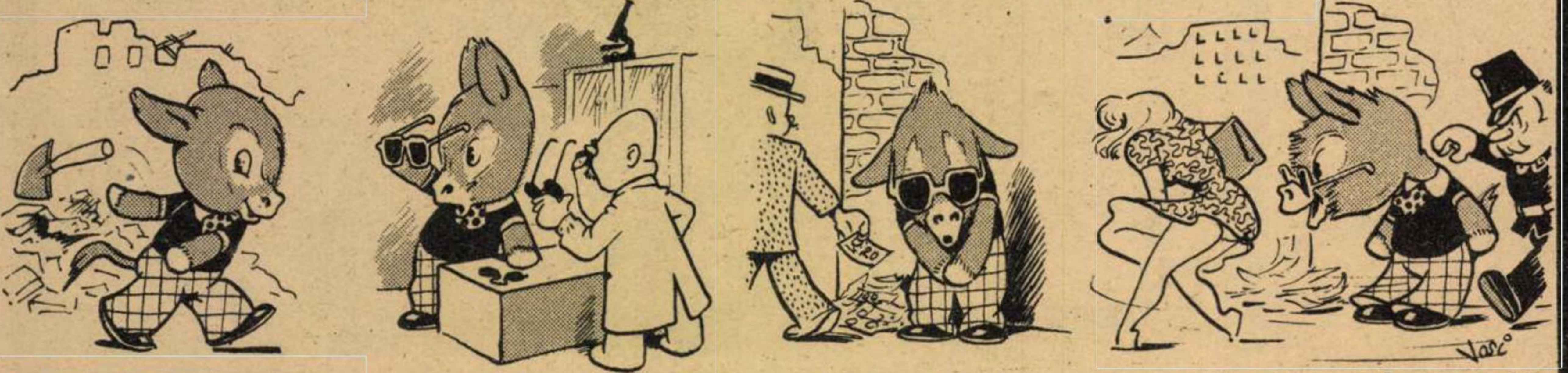
A társulat nemcsak játszani fog, hanem szórakozáshoz is jut. Cellájuk előtt színrekerül az „Őrségváltás".

Amikor Kiss Ferenc a Tolonc előadásáról értesült, elcsodálkozott:

— Nem értem. Én Jávor Pált sértettem meg és becses személyemet mégis a népügyész kéri ki magának...

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten III.

KUKSI FEKETÉZIK

Közmunkára rendelték ki
A mult héten Kuksi csacsit,
De otthagyta, nem kap ezért
Fischer úrtól Kuksi pacsit.

Optikushoz rohant Kuksi,
Mert ragyogó tippje támadt
S egy fekete szemüveget
Vásárolt ő ott magának.

„Feketézni" fogok én is,
Mondta, ez az ötlet arany
És koldulni kezdett vígan,
Mint egy tip-top világtalan.

Nagy szél támadt, csinos nőcskét
Sodort Kuksi standja felé,
Így omlott le egy karrier,
A nő karcsú lába elé.

HEJ, SZŰKE
PAPIRKORLÁTOLT SAJTÓTERMÉK

A hét legjobb vicce

(A hét legjobb viccének, sajnos, nem tudunk helyet szorítani. örülünk, hogy legalább a poént közölhetjük.)

Mire azt mondja Kendefi:
— Hát akkor menjen maga!

Két érdekes hír

(Sajnos, helyszűke miatt két érdekes hírünket egyugyanazon helyre kellett nyomatnunk.)

A fővárosi közmunkatanács elhatározta, hogy az általános építkezés megindulásának érdekében több közmunkarendeletet nem bocsát ki. A
Az augusztusi havi élelmiszerjegyek kiosztását megkezdték. A fejadagok nem változtak, ellenben néhány új élelmiszer bekapcsolását sike-

NYILT-TÉR

rovatunkat a katasztrófális papírhiány miatt sürítve kell közölnünk.

Eladó, kiadó, szoba, villa, társbérlet, öröklakás, bérház. Veszek aranyat, ezüstöt, babkávét, fonalat, férfiruhát. Keresem sógorom, unokaöcsém, húgom, ki tud róla? Legolcsóbban cipőt fest, tisztít. Ajánlkozom gépírónőnek, feleségnek, nevelőnőnek, ápolónőnek. Kapható tető cserép, vaspor, légyfogó, műselyem, selyemszita, pekk és futor. Jövök, megyek, életjel, veszek, ígérek, adok. Jelige, főkiadó, ma, tegnap, holnap.

Lehet papír nélkül is
avagy a hírközlésnek két egyszerű módja.

1. A postagalamb, amelyet ott le het tartani „ebédre".

2. Száll a duma Szájrúl szájra...

Fellebbezett a Margithíd
a sorozatos elzárások ellen!

Megőrülök: nem lehet átjutni a hídon!

— Megnyitották a Margithídat — olvasom a lapban. Rohanok oda, a hídfőnök azonban zárkózottan fogad:
— Tilos az átjárás.

— Miért? Hiszen megnyitották — rebegem.

— Éppen ezért — feleli. — Amikor a híd nyitva van, ez azt jelenti, hogy szétszedik a közepét a hajóforgalom számára, tehát átmenni nem lehet.

Na jó. Vissza- és felfordulok.

— Lezárták a hidat — hallom másnap.

Rohanok ujfent, de a híd zordonan csukva van. Miért, miért?

— Kérem, ma lezártuk a hidat, tilos a közlekedés — mondják.

Hát mi ez? Hidászok, utászok, cölöpverők, fakorlátnokok, pallószakértők, hídlábolók és ívszerészek, vajh, ki tudja már most eldönteni a fogas kérdést? Ha a hidat megnyitják, akkor zárva van, ha lezárják, akkor nyitott, — de mikor lehet Budára átmenni?

Cölöpös tévedés, ha ebbe belenyugszom. Itt valami nyilas áfium, reakciós svindli rejlik, tessék kivizsgálni. Az élelmiszerjegyem „H" szelvénye egy dunántúli átkelésre jogosít és én kelni akarok. A nehézségeket sürgősen hidalják át, mert nekem elsőrendű életszükséglet a híd. Nyomozzák le a Margithíd ügyét! Ha kiderül is a tényállás, ne zárják le, hanem internálják, de ne a rendőrségnek adják át, hanem a forgalomnak! Szenvedjen, remegjen, hadd tapossunk rajta! Ne rendeljenek el rá zárlatot, nyitott hidat akarunk!

LAP- ÉS HIDZÁRTAKOR JELENTIK:

A Margithíd ma fellebbezést nyújtott be állandó elzárásai miatt. Beadványában arra hivatkozik, hogy rengeteg jobboldali ember tért át rajta a baloldalra. Míg a vizsgálat eldűl, a hidat függőben tartják.

Hurrá! Itt az első függőhíd Buda és Pest között!!!

Kinizsi Andor

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy már második hete nem jelent meg új, hogy hívják, kérlek... új közmunkarendelet...

— Biztosan a papírkorlátozás miatt, kérlek... Az ujságok is ritkábban jelennek meg. Például A Reggel meg is szűnt, kérlek.

— Az egy érdekes ujság, kérlek. Hetenként egyszer megjelenik és havonta egyszer megszűnik...

— Hallom, a Világgal is baj van...

— Nekem mondod? Borzasztó világ ez, kérlek!

— Borzasztó, kérlek, de most nem úgy általában gondoltam, kérlek, hanem, hogy avval az ujsággal van baj...

— Ja úgy, értem, kérlek... A Sipka lapjával.

— Nem Sipka, Supka!

— Ja igen, persze!... Na és mi baj van, kérlek, annak a Ripkának a lapjával?

— Nem Ripka, kérlek...

— Tudom, Rupka...

— Supka!

— Mindegy, kérlek... Szóval, mi baj van vele?

— Állítólag nem kap papírt és akkor vége a Világnak.

— Nana, kérlek, én is gyakran olvasom annak a Sapkának az ujságját, kérlek, hát ha az nem kap papírt, azért még nem lesz vége a világnak, kérlek!

— Nem úgy értem, kérlek... Ezt most nagyon nehéz megmagyarázni, kérlek... Szóval a lapnak a címe az, hogy Világ... És most bajba vannak, mert esetleg nekik se jut majd papír!

— Értem, kérlek... Egyébként mi ujság?

— Hát a legnagyobb ujság, hogy a „három nagy" összeült Potsdamban.

— És miért ültek össze, kérlek?

— Hogy segítsenek a világ baján! Érted, kérlek?

— Hogyne érteném! Papírt szereznek a Supkának! Szervusz, kérlekalásan...

Már az Opera is...?

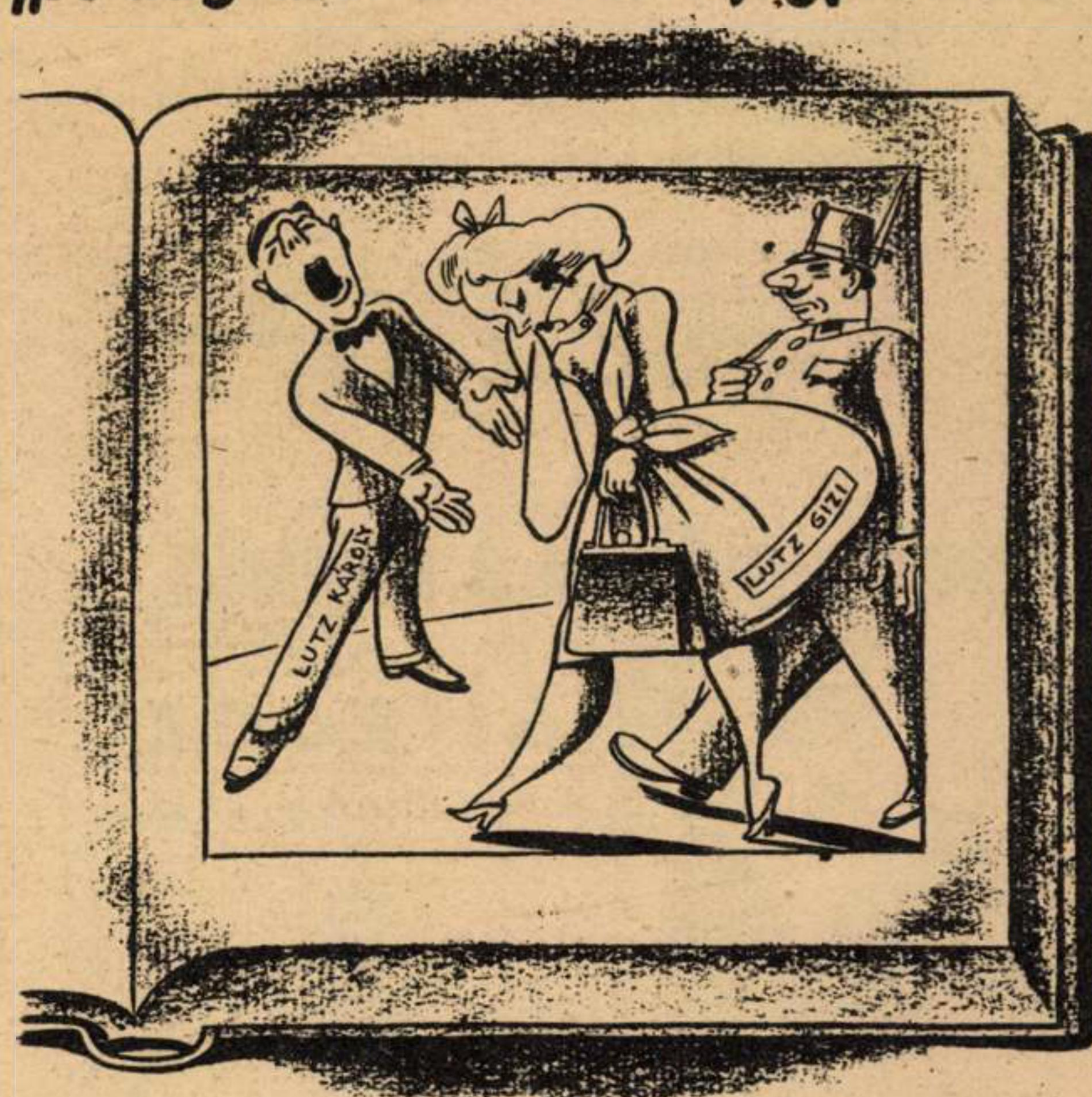
A Világ július 12-i száma a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság az Operaházban tartott díszelőadásról szóló beszámolójában többek közt a következőket írja:

„A szünetben a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság és az Operaház igazgatósága feketén látta vendégül a megjelent előkelőségeket."

Ludas Matyi klasszikus sorozata: II.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ:

„A hugomat a bánat eljegyezte..."

MAI SZERELEM

A lány sóhajt, a fiú szintén,
Mintha igazi szív-flirt lenne.
S e pár szót hallod ajkaikról:
„Hány százalékig vagyok benne?..."

— Maguk azt kérdezik, miért csapnak olyan nagy hűhót az igazolásoknak, ha a legtöbb reakcióst úgyis leigazolják? Hát majd én megmagyarázom!

Jagurek már órák óta horgászik a tóparton. Pacsmarek, aki éppen arra sétál, mögéje áll és nézi egy ideig. Néhány óra multán végre horogra akad egy hal.

— Végre! — kiált fel boldogan Pacsmarek.

Jagurek kihúzza a horgot, a ráakadt halat leveszi és visszadobja a vízbe.

— Mit csinál, maga őrült?! — förmed rá Pacsmarek.

— Ugyan — rándítja meg vállát Jagurek —, én csak kedvtelésből horgászom.

Most meg azt szeretnék tudni, hogy mikor készül már el az az iskolareform, amit olyan fontosnak tart mindenki és amiről olyan régen tárgyalnak. Figyeljenek csak ide, majd ezt is megmagyarázom:

Marcsa meg Péter, akik már régen jegyben járnak egymással, karonfogva sétálnak a faluvégen, szembe-találkoznak a tisztelendő úrral, aki hozzájuk lép és megkérdezi:

— Mikor tartjátok már meg az esküvőt, Marcsa?

— Soha!

— Hogy-hogy soha? Hiszen már régen készültök rá.

— Készülni készülünk, tisztelendő atyám, de amikor Péter részeg, én nem akarok hozzámenni, amikor meg józan, ő nem akar elvenni.

Magánügy

Irta: Békeffi István

Mindég jó volt és önfeláldozó volt.
Egy álmom van: hogy boldoggá tegyem.
Mult héten írtam neki ezt a verset,
Ma neki adtam a dohányjegyem.

Mikor elvettem, csitri lány volt.
Nem mondom meg, hány éve él velem.
S nem mondom, hány év alatt mi minden:
Boldogság, gyász, siker, történelem.

AFRIKÁBAN

A krokodil is feketézik

Névmagyarosítás

— Nézze, az én nevem Kohn. Magyarosítani akarom, de úgy, hogy ipszilonra végződjék. Mit ajánl?

— Legyen Lőwy.

Két légy beszélget

Két légy beszélget a légypapiron.

— Kolléga úr, ön mit csinál itt?

— Fene tudja! Erre jártam, s itt ragadtam.

Nincs rendben a papírja,

...ezért Kacsirek Ödönt elő fogják állítani.

KÜLÖN SZÁM

Ára: 2 pengő

A REGGEL

A toll tisztessége

Irta: Lázár Miklós

Közel negyedszázados pályafutása alatt A Reggel gyakran állott viharok, harcok, pusztulására törő támadások középpontjában. Soha meg nem rettentünk, soha nem retiráltunk; életre-halálra vállaltuk a viharok és harcok kockázatát. Elhatározásunkat mindig könnyűvé tette szent hitünk és töretlen meggyőződésünk: a népuralom, a közélet tisztasága és a gazdasági igazság nemzetmegváltó erejében. Közel negyedszázadig szembe úszni az áradattal, mindig a gyengébb pártján állni szemben a hatalommal, úttalan utakon nyomozni a bűnt, irtani a törvénytelenséget, leleplezni a korrupciót: az ujságirói hivatás olyan kemény iskolája, amely megedzett bennünket sebek, csapások, vereségek elviselésére. A Reggel-t a sötétségbe vesző évtizedek alatt háromszor tiltották be, több mint százszor ítélték szabadságvesztésre és pénzbírságra, a szerkesztője börtönt ült, mert bizony nem tartoztunk a nyájas, nyugodt

A Reg

...ezért a Reggel-t nem fogják előállítani.

Nyilas dodona

A körúton fülöncsiptük, az eddig ügyesen bújkáló szélsőjobboldali szinházi ujságirót:

— Most aztán jön velünk a rendőrségre.

— De kérem szépen — szepegte ijedten — én mindig baloldali voltam.

— Na várjon csak. Itt van épp nálam az egyik cikke. Mindjárt felolvasom magának. Ezt tavaly nyáron irta, figyeljen csak ide:

— Bátran kimondom, nem félek cseppet se. Nagy művész Kiss Ferenc. És nagy ember! Az, aki támadja őt, pocsék színész és rosszlelkű ember! Muráti Lili is nagyon nagy. Bestia és irígy perszóna, aki kételkedik művészi és emberi értékében. Csakis az ért a színészethez és az emberi lélekhez, aki őket tiszteli. Az mind hülye, aki kételkedik a nagyságukban. Az okos ember kiáltsa tehát velem együtt, hogy vesszen Kiss Ferenc minden ellensége! Éljen!

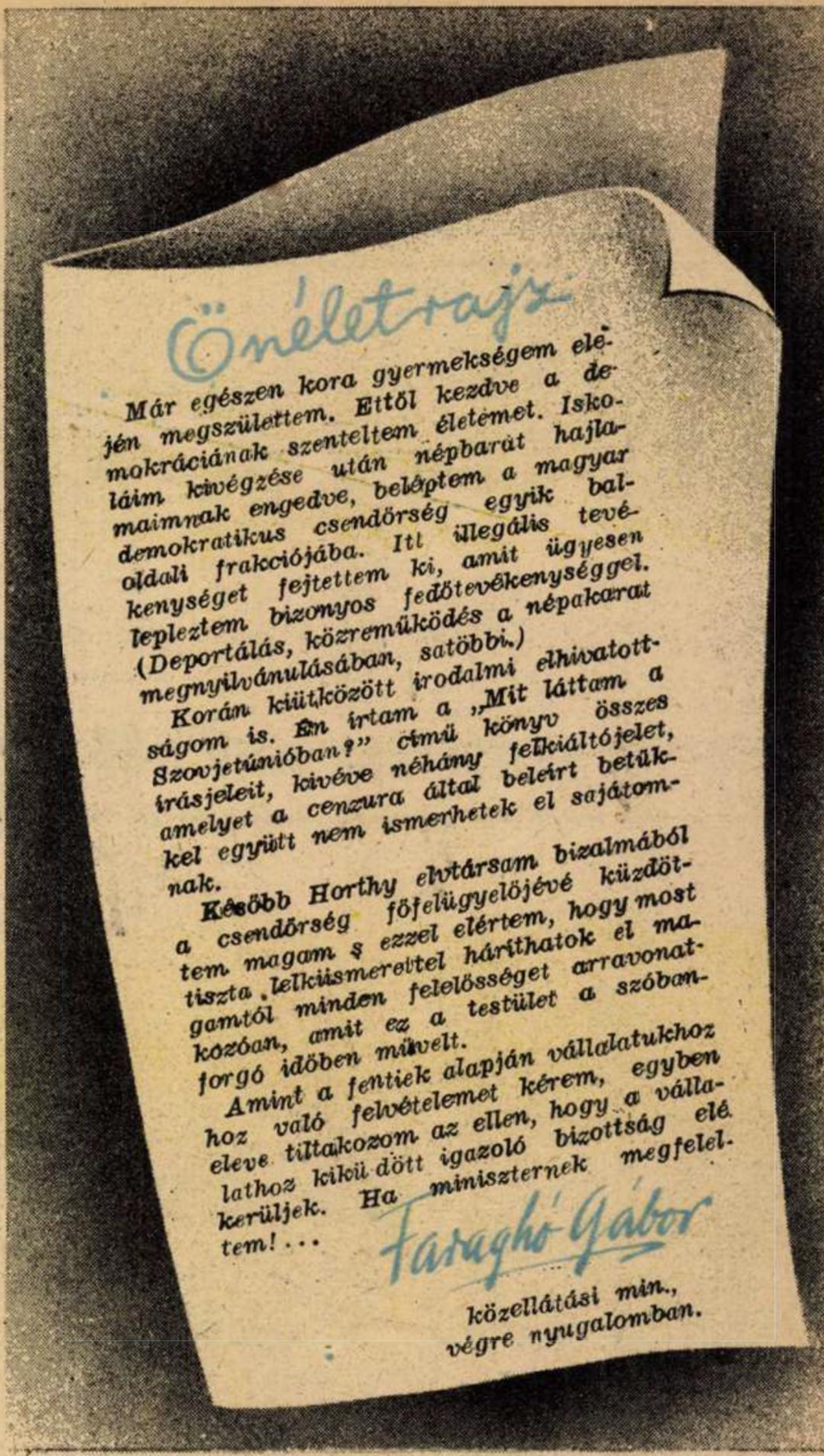
A nyilas ujságró sápadtan hallgatta a felolvasást. Megkérdeztük tőle:

— Meri tagadni, hogy maga irta a cikket?

— Nem tagadom kérem szépen, de nem érzem bűnösnek magamat. Ugyanis sajtóhibák folytán a pontok, vesszők és egyéb irásjelek rossz helyre kerültek. Tessék ideadni a cikket, majd én szórul-szóra felolvasom:

— Bátran kimondom, nem félek. Cseppet se nagy művész Kiss Ferenc! És nagy ember az, aki támadja őt! Pocsék színész és rosszlelkű ember Muráti Lili is. Nagyon nagy bestia és irígy perszona! Aki kételkedik művészi és emberi értékében, csakis az ért a színészethez és az emberi lélekhez. Aki őket tiszteli, az mind hülye! Aki kételkedik a nagyságukban, az okos ember. Kiáltsa tehát velem együtt, hogy vesszen Kiss Ferenc! Minden ellensége éljen!

— Mit tehettem egyebet? Rávágtam: éljen! **Rex.**

Önéletrajz

Már egészen kora gyermekségem elején megszülettem. Ettől kezdve a demokráciának szenteltem életemet. Iskoláim kivégzése után népbarát hajlamaimnak engedve, beléptem a magyar demokratikus csendőrség egyik baloldali frakciójába. Itt illegális tevékenységet fejtettem ki, amit ügyesen lepleztem bizonyos fedőtevékenységgel. (Deportálás, közreműködés a népakarat megnyilvánulásában, satöbbi.)

Korán kiütközött irodalmi elhivatottságom is. Én írtam a „Mit láttam a Szovjetunióban?” című könyv összes írásjeleit, kivéve néhány felkiáltójelet, amelyet a cenzura által beleírt betűkkel együtt nem ismerhetek el sajátomnak.

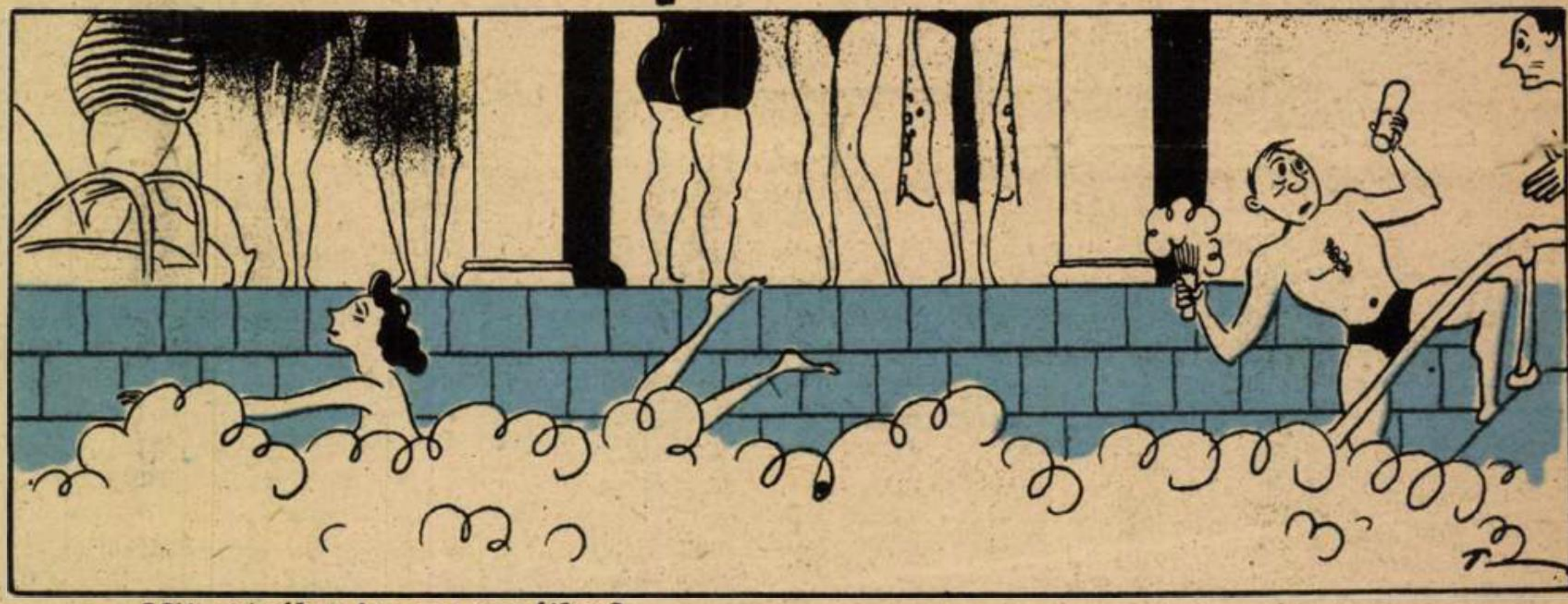
Később Horthy elvtársam bizalmából a csendőrség főfelügyelőjévé küzdöttem magam s ezzel elértem, hogy most tiszta lelkiismerettel háríthatok el magamtól minden felelősséget arravonatkozóan, amit ez a testület a szóbanforgó időben művelt.

Amint a fentiek alapján vállalatukhoz való felvételemet kérem, egyben eleve tiltakozom az ellen, hogy a vállalathoz kiküldött igazoló bizottság elé kerüljek. Ha miniszternek megfeleltem!...

Faragho Gábor

közellátási min.,
végre nyugalomban.

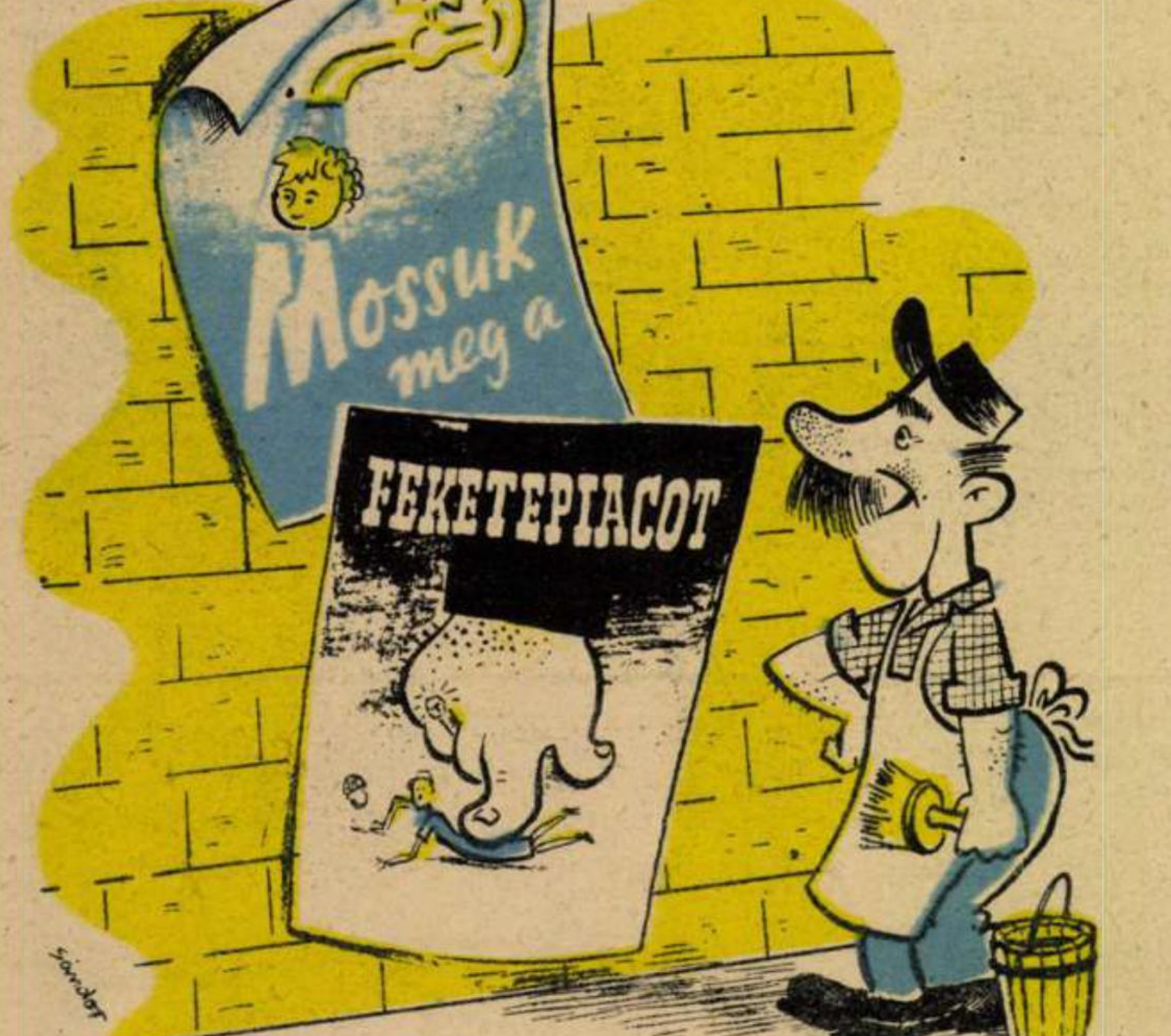
Gondos férj az uszodában

— Mit csinálsz te szerencsétlen?

— Habot verek! A feleségem elvesztette a fürdőruháját...

A plakátragasztó ötlete

E heti számunkat
irták

Benedikt Ilus, Békeffi István, Csorna Béla, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gádor Béla, Gergely Miklós, Hidvéghy Ferenc, Kertész Endre, Kinizsi Andor, Király Dezső, Klima Gyula, Palásti László, Selmeczi Ferenc, Orbán Frigyes, Tabi László.

rajzolták:

Aranyos Gusztáv, Byssz Róbert, Gáspár Antal, Kanyó Mátyás, Kassovitz Félix, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szakmáry László, Szegő Gizi, Szilas-Hegyesi, Toncz Tibor, Török János, Vasi. Z. Vágó Zsófi

Ludas Matyi

Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztő:
GAL GYORGY

Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL

Felelős kiadó:
DR. HELTAI JANOS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.

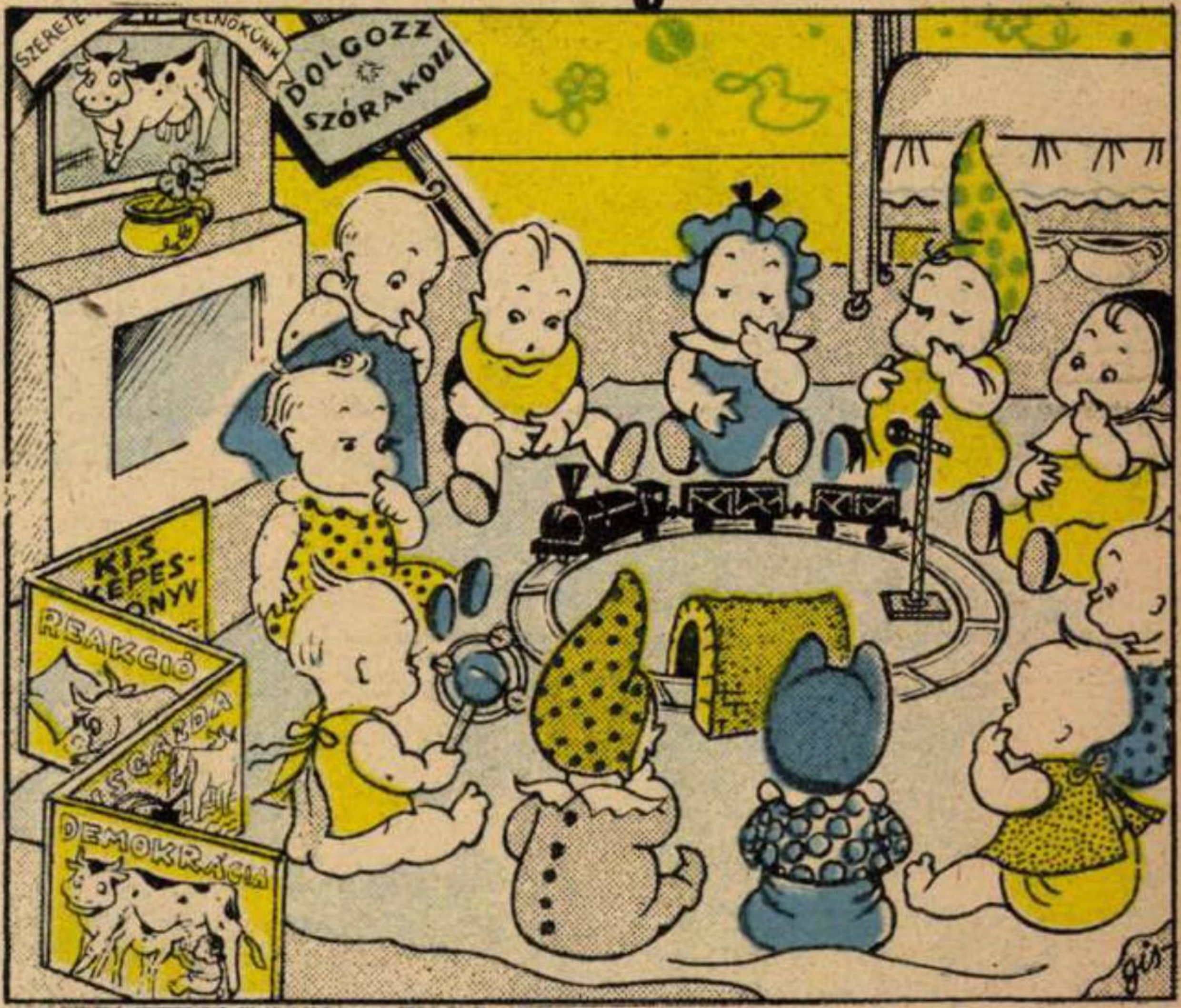
Szerkesztőségi órák:
Minden hétköznap 9–1-ig.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Nyomatott a „Szikra” Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Ők is hozzájárulnak...

A LEGIFJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE ARCCAL A VASÚT FELÉ...